

værende landsstyreparter, er blevet lagt mere og mere i baggrunden, og i stedet tages liberalistiske tanker i anvendelse; denne politiske fremgangsmåde er selvfølgelig velkommen, men det er, som om den kommer en anelse for sent; tilingen er forkert. De private erhvervsdrivende – også arbejdsgiverne – er så økonomisk nedbrudte, at de ikke har råd til at være med, ligesom erhvervsgrundlaget – fiskeriet – er i krise.

Den sidste undersøgelse af levevilkårene viser, at 52 pct. af husstandene har en indtægt på under 200.000 kr. pr. år. Det overrasker mig ikke, da jeg altid har bekymret mig for de private erhvervsdrivende, og mange arbejdsgivere har været nødt til at lukke på grund af uacceptabel og hård konkurrence fra det offentlige. I takt med de uacceptabelt mange kurser vokser arbejdsløsheden støt.

Men som sagt: De nye politiske signaler, nemlig invitationen til private selskaber, er velkomne, selv om de på det nuværende tidspunkt ikke kan sikre de private reel indflydelse i selskaberne, hvor aktiemajoriteten stadig er hos hjemmestyret.

Jeg vil give hr. Hans-Pavia Rosing ret i, at vi i Grønland netop har haft det mærkeligste folketingsvalg siden 1953, idet folketingsvalget i år var præget af, at landsstyreparterne indgik kandidatforbund. Vi er også mægtig glade for kun at se ét socialistansigt fra Grønland her i Tinget. Det ville da være forfærdeligt, hvis man kunne se to på én gang.

Atassut, vores parti, mener, at dette kandidatforbund var en omgåelse af lov om valg til Folketinget. Vi har den opfattelse, at et parti i sig selv er et kandidatforbund. Og når loven siger, at partier ikke kan indgå i kandidatforbund, må meningen og ånden i loven være, at kandidatforbund er forbeholdt kandidater uden for partierne.

Derfor har jeg stillet et par spørgsmål, det ene til statsministeren og det andet til indenrigsministeren, idet jeg gerne vil understrege, at jeg mener, at valgets regler er et af de væsentligste fundamentet i vort demokrati, og at der ikke må herske fortolkningstvivel om dem. Vi må have den samme lov om valg til Folketinget inden for rigsfællesskabet.

Under hele valgkampen påstod hr. Hans-Pavia Rosing, at han mange gange har tilbudt mig et samarbejde her i Tinget, men det er svært for mig at finde ud af, hvilke politiske områder han har tænkt på, og jeg må sige, at han aldrig har tilbudt mig et konkret samarbejde; måske nok et

samarbejde, men uden konkrete forslag om, hvad der skulle samarbejdes om.

Vi to har forskellige politiske baglande både her og i Grønland. Dermed siger jeg ikke, at samarbejde trods forskellig politisk observans ikke er en mulighed, men det kan blive umuligt, hvis den, der ønsker et samarbejde, vil have et samarbejde efter sine egne præmisser.

Et andet samtaleemne har været, at der ikke kan gives turister fra hele verden adgang til at betrede Thule Air Base. Nu er situationen bedre end før, men så vidt jeg ved, er der stadig væk en kvote for de turister, som vil til Qaanaaq, nemlig fjorten ad gangen.

Det kan ikke være rigtigt, at en militærmagt – USA – som har fået sin vilje igennem med hensyn til at få tvangsforflyttet befolkningen fra dens gamle boplads, nu også begrænser indtjeningsmulighederne fra turismen for befolkningen i Qaanaaq. Hvis denne uacceptable fremgangsmåde skal fortsætte, må man overveje at kræve erstatning fra amerikanerne for tabt for-tjeneste.

Jeg håber, forsvarsministeren tager sagen op. Det er nødvendigt for Thulebefolkningen at kunne supplere sine indtjeningsmuligheder med indtægter fra turismen.

Edmund Joensen (V):

Efter min opfattelse er den grønlandske og den færøske repræsentation i det danske Folketing et meget vigtigt led i samarbejdet mellem parterne i rigsfællesskabet. De færøske repræsentanter har ligesom de grønlandske mulighed for at deltage i behandlingen af og påvirke udviklingen i de spørgsmål, som er af fælles interesse for rigsfællesskabets enkelte parter.

Det er med taknemlighed over for det færøske valg, jeg for første gang tager ordet her i Folketinget. Men da jeg for nylig har modtaget valg som Færøernes lagmand, er det ikke muligt for mig at beholde mit mandat som medlem af det danske Folketing valgt som repræsentant for Sambandspartiet på Færøerne. På den anden side vil man som leder af det færøske landsstyre få en meget direkte forbindelse til den danske regeringsleder og flere andre medlemmer af den danske regering.

Jeg vil benytte lejligheden til at ønske statsministeren og regeringen tillykke med valget.

Som bekendt er Sambandspartiet et borgerligt parti, og det er derfor kun naturligt, at vi helst havde set, at Danmark havde fået en borgerlig regering. Når det er sagt, bør det understreges,